

COLOFON

Jaargang 2017 — 2018
Nummer 4

Foto omslag
Ardennekamp 2018
© Pieter Broeren

Redactieadres
redactie@domrenner.nl

Redactie Buitenblad
Bart Lemmen
Brechtje Jansen
Claire Frissen
Lex Ligtenberg
Matijn Straatsma
Mila van der Borgh
Nienke Pronk
Thomas Nekkers

Sponsors en partners
Cycles Dupree
Vitesse
Café Rex
Col du Fatten
Bison Bowling
Fysio Domstad
Dress Me Clothing
Right to Play

Op Lage
200 stuks

Datum uitgave
15 mei 2018

Volgend Buitenblad
Juli 2018

© USWV De Domrenner
Achter St. Pieter 25
3512 HR Utrecht

Ik, Lex, ben dit jaar de hoofdredacteur van het Buitenblad en zou er zorg voor moeten dragen dat er voor ieder wat wils is in het blad: een leuke route, misschien een recept, een BB doet, oh ja en een beetje koers. Maar wat ik deze maand heb mogen aanschouwen heeft dit evenwicht een beetje doen kantelen. Deze 'redactioneel' is een ode geworden aan de Domrenner wedstrijdploeg.

Wat ben ik aan het genieten van de Domrenner wedstrijdploeg. Het seizoen is net een maand oud en de grinta die op dit moment van de gezichten af te lezen is fenomenaal, om bang van te worden als buitenstaander. De Domrennerbots, Domrenner Sky train, de Bromrenner, Stukoboorders, Kannibalen. Zomaar even een greep. Tegenstanders melden zich af voor de koers wanneer zij het blauw-gele ploegske op de startlijst zien staan. Krijgen traumatische flashbacks wanneer zij 'Col Du Fatten' lezen. Dit is ook het laatste dat ze te zien krijgen voordat zij de jurywagen passeren en een gebaar maken wat zoveel betekent als kruis erover, DNF, ik ga uithuilen op de linkerschouder van mama.

Het enige dat telt op het moment is het eerste schavot. Oh ja en kolken. Er kan een laf applausje vanaf wanneer een domrenner de 2e of 3e plaats bestijgt, maar de vraag luidt dan al snel: 'Waarom niet 1?' Ik vind het fenomenaal hoe de lijn van vorig jaar is doorgezet, exponentieel is gegroeid moet ik zeggen. Met het vertrek van 3 winnaars van vorig jaar: Bart, Fernand en ikzelf naar de elite vroeg ik mij af hoe de ploeg het er dit jaar vanaf zou brengen. Maar met het fenomeen Wop de colque de la chapelle terug in de gelederen is dat gat al meer dan opgevuld. Ook Matijn lijkt weer een stap te hebben gezet ten opzichte van vorig seizoen met in zijn eerste koers al direct een 2e plaats. Daarnaast is nieuweling Stijn ook al bezig aan een heel sterk voorjaar en zie ik ook bij Guy en Jannes veel verbeteringen ten opzichte van vorig jaar. Volgens de Friscus zou dat bij hem zomaar eens te maken kunnen hebben met alcohol. Het gebrek aan, voor de duidelijkheid. Oh ja dan vergeet ik er bijna nog één: Schuurmans, Luuk: podiumplaatsen: 5/7. Overwinningen: 3/7. Geen uitleg nodig... Er is al zoveel gebeurd deze maand bij de domrenner wedstrijdploeg, er had al een trilogie, gedichtenbundel en een fris lentebier op de markt over uit kunnen komen. De verhalen achter de statistieken staan echter vooralsnog alleen in dit buitenblad dus sla hem verder open en geniet ervan!

Redactioneel	1	Quotes	18
Van Het Bestuur	3	De Tussensprint	19
De Domrenner Klassieker	4	Peters Pagina	20
Van Studentencup tot Volta	8	Nonogram	22
Classico Giro Utrecht	10	Studentencup Wageningen	24
De Wielerparel	12	Ardennenkamp	26
Domrenner Hoog!	14	Oplossing Nonogram	30
		Het BB doet: Peter	31

AGENDA

8 MEI	17.00 @ ALMERE	DK Tijdrijden
8 MEI	19.00 @ WITTEVROUWENSINGEL	EvCie presents: Bootje varen
11-13 MEI		Ronde van Haspengouw
14 MEI	18.30 @ OLYMPOS	Open training
15 MEI	18.15 @ BOOTHZAAL	hALV
15 MEI	22.00 @ BISON BOWLING	Extra borrel
16 MEI	18.30 @ OLYMPOS	Open training
18-21 MEI	GRÖNEBACH, DUITSLAND	Voorjaarskamp
19 MEI		StuCup Amsterdam
26 MEI	11.00 @ NEDEREINDSE BERG	Dies Dag
27 MEI	OLYMPOS	Classico Giro Utrecht
29 MEI		Tijdrif Nieuwer ter Aa
29 MEI	21.30 @ CAFE REX	Maandelijkse borrel
8-10 JUNI		GNSK Wageningen
26 JUNI		Tijdrif Rijnenburg
26 JUNI	21.30 @ CAFE REX	Maandelijkse borrel
30 JUNI		Ronde van het Wilhelminapark

Buitenblad nummer 4: wauw wat is er veel gebeurd de afgelopen weken. Waar in het presentatiemagazine nog gespeculeerd werd over podiumplekken, zouden we nu meerdere verslagen kunnen publiceren over koersen met Domrenner succes. Maar niet alleen onze sportklasse-renners en amateurs kleuren het peloton geel-blauw, de studentencupploeg heeft ook al een rijtje koersen afgewerkt. Hoewel succes nog op zich laat wachten, zit er een stijgende lijn in en raken zij steeds beter op elkaar afgestemd. En dan hebben we natuurlijk nog de knappe tweede plaats van Malou in de Omloop van het Munnikenland. Een mooiere start van het seizoen hadden we ons volgens mij niet kunnen wensen!

Naast de koersen lopen ook de trainingen als een trein. Het weer zat niet mee de eerste weken, maar toch stond er iedere keer nog een groepje strijders aan de

start. Op de woensdagen wordt er fanatiek gesprint voor de punten en inmiddels rijden de eerste kleppers trots rond in de bolletjestruien en groene truien. Daarnaast verschijnen er wekelijks nieuwe gezichten op Olympos die een rondje met ons mee willen trainen, super leuk!

En wat voor moois staat ons dan nog te wachten de komende tijd? Tijdens het Hemelvaart weekend starten er negen Domrenners in de Ronde van Haspengouw. Ik ben benieuwd of de mannen het kunstje van de Arden Challenge in deze meerdaagse nog een keer kunnen herhalen. Het weekend daarna vertrekt er weer een groep Domrenners naar het buitenland: het voorjaarskamp in het Sauerland. En dan volgt een van de mooiste dagen van het jaar: 26 mei, de 21e verjaardag van onze mooie, gezellige, gele vereniging. Check de kalender in dit Buitenblad voor een compleet overzicht van de activiteiten en zet deze alvast in je agenda. Ik kijk uit naar meer zonnige trainingen, geslaagde koersen en gezellige activiteiten de komende tijd!

Oh en dan nog een kritische noot; laten we vanaf nu gewoon allemaal lekker op de fiets blijven zitten. Drie botbreuken in een maand is meer dan genoeg voor dit seizoen.

DE DOMRENNER KLASSIEKER

GUY FRISSEN

De mooiste trainingen zijn op de dagen dat de zon schijnt, zich op Olympos een geel-blauwe peloton verzamelt en zelfs de dames over de dijk willen. En soms, als de wind goed staat en de moraal hoog is, vindt er een training van de buitencategorie plaats.

Lemmen, Warmer, Ligtenberg, Schuurmans, van Hees. Een voor een komen deze helden aan op de verzamelplek Olympos. Het hangt in de lucht, je kan het ruiken. In een soort Pavlov reactie begint je gastronomicus te trillen. Iedereen is in het geel, een enkeling heeft zelfs zijn koerspak aan. Wie hoge wielen heeft, heeft ze gestoken. Eigenlijk wist je het al toen je vanochtend naar de jumbo liep voor een stokbroodje en flesje jus d'orange. Een aanwakkerend briesje uit het Oosten. DIT GAAT HARD GAAN!

De Tankweg en Hoogstraat, blijven allemaal spelerei op de woensdag. Zelfs op de Amerongse Berg kun je je nog verstoppen zonder gezichtsverlies. Bij de rotonde wordt er netjes gewacht en nog een reepje naar binnen geduwd. Maar dan, je wordt al nerveus als je niet direct in je pedaal komt of even wordt gehinderd door een tegemoet komende auto. Een ding weet je zeker. Als we straks de dijk opdraaien is 't koers!

"Oef, ik hoef nog niet alleen naar huis", voel je de funklasse rijder denken.

Het gele lint straalt in de ondergaande zomerzon. Het etmaal is bijna verstreken. Maar niemand die gaapt of al denkt aan zijn bed. Een enkele dappere niet-licentiehouder die zich vol moed en ambitie had aangesloten bij de snelle groep, ziet de spreekwoordelijke bui al hangen. Met een kruissnelheid van 47km/h rijden de vermogende amateurs nog met de handjes op het stuur. De funklasse rijder zakt na zijn korte kopbeurt hijgend en kuchend af langs de gele lijn. Hij schakelt op en zet even aan.

Een paar seconde later zit ie weer in het zog. "Oef, ik hoef nog niet alleen naar huis", voel je hem denken. Het tempo flirt inmiddels met de 50. In het verlengde van het kronkelende asfalt duikt de Klinkerknaller op. Het segment waar de knuppel in het hoenderhok gaat. Regelmatig tevens zelfmoord voor de opener van dit spierballenbal. STOEMPEN, BEUKEN, RAMMEN. Je trekt je frame uit elkaar terwijl je achterwiel zoekt naar tractie op de ongelijke klinkers. Menno, geïnfecteerd met grinta, neemt de demarrage over en versnelt door. Single foul richting Wijk. Onze funklassebak heeft inmiddels zijn hoofd moeten buigen. De rest rijdt ook al in de beugels, maar doet nog netjes zijn beurtjes.

Zit je achter Bart, dan heb je pech. Gewoon een dikke 300 Watt trappen om zijn wiel te houden.

Als je op kop komt, stiekem het tempo met twee tikken laten zakken. Met een schrale 40 per uur 'rustig' door Wijk bij duurstede, alles is relatief. Wel het moment om nog een lurk van je bidon te nemen.

De laatste recup tot aan Utrecht moet je pakken bij de sluis. Met de negatieve percentages kun je de spanning van de ketting af halen en je benen nog snel losschudden. Vanaf dan is het serieus koers. We rijden opnieuw richting de Lek en moeten extra trappen om het hoogteverschil te overwinnen. Alleen de Echten zitten er aan het eind van de Romeinenbaan nog bij. De eerste scheurtjes ontstaan.

Doordat de wind nog vol in de rug staat, valt de groep niet stil. Voor de mannen met moraal en grinta is een kopbeurt geen straf, maar een opportuniteit tot bevrediging. Je komt van kop af en ziet het volgende poppetje passeren met een scheve bek en slijm van oor tot oor janken om zijn moeder. Niets mooiers dan dat.

De fragmentatie van de groep leidt ertoe dat de besten van de besten elkaar opvolgen. Geen pannenkoek meer ertussen die het tempo doet stokken. Louter nog coureurs die de finales van criteriums kleuren. Sterker nog, de helft van de groep heeft dit jaar al mogen juichen.

Er worden meer gaatjes gedicht dan dat een tandarts op een dag aankan.

Inmiddels nadert een van de sleutelpunten van de woensdagtraining: De brug bij 't Goy. Sommigen slaan al een beurtje over. Verstandig, want als je op de brug het wiel verliest ben je klaar. Het voordeel van een snelle dijk is dat iedereen er een lange tijd op zijn adem trapt. Niemand heeft meer een splijtende demarrage in het verschiep. Na de brug ontstaat er ruis op het collectieve belang. Kopbeurtjes gaan niet meer volle bak. In ieder geval, niet door iedereen. Beunhazen zoals Menno zitten in hun element. Zij zien terugschakelen als een teken van zwakte. Lekker blijven boren en die snelheid weer terugdragen naar

de 48. Achterin de groep houdt men de benen stil, kijkt men elkaar aan en dwingt men elkaar eerder in te pikken. Er worden meer gaatjes gedicht dan dat een tandarts op een dag aankan.

Een KOM zit er misschien wel in, maar je wil hem natuurlijk wel zelf pakken.

Het Oostromdijkje heeft een totaal ander karakter door de zeldzame windrichting. Waar normaal het gras op het kantje gemaaid wordt, staat de wind nu enigszins op kop. De vectoren van de luchtdrukverschillen staan voor het eerst sinds de Amersfoortse weg weer significant averechts op de impuls van onze velo's. Na een paar toeterende automobilisten draaien we eindelijk de Achterdijk op. Niemand zit meer makkelijk. Een half uur eerder was je nog in Amerongen. Als je op de klok kijkt zie je dat het nog geen 20.30 is. Een KOM op Domrenner over Amerongen zit er misschien in. Maarja, je wil hem natuurlijk wel zelf pakken. En als je nu lost, gooi je alles weg.

Er wordt weer kort gedraaid, iedereen houdt zijn pijlen nog achter. Een suïcidale oversteek bij het kruispunt is nu vanzelfsprekend. Lex en Robert hebben elkaar door. Beiden laten ze het werk aan de rest. Als je hun even aankijkt en een gat laat vallen, ben je niet de lachende derde maar de keihard genaaide derde. Zij poefen het gaatje in een paar seconde dicht.

Kut. Je gooit de ketting op de 11, gaat staan op de pedalen en zegt tegen jezelf: "en nu rammen tot je er weer bij bent." Het melkzuur in je poten is vergelijkbaar met het pak yoghurt van je huisgenoot die een half jaar geleden naar Latijns-Amerika is vertrokken. Net voor het viaduct kun je de aansluiting weer maken. Na het tunneltje komt Menno van achteruit over de stil gevallen groep heen. Voor mij was het de doodsteek. Het gevoel van opluchting mêleert met het balen van de groep moeten laten gaan. In de verte kun je de rest zich nog zien prepareren voor de sprint. Luuk rijdt zoals altijd het gat dicht op Menno.

Lex heeft een monopolie op het juiste wiel in de eindsprint, dus heeft die van Bart. Waar het bij de vrouwen nog ruim 5 minuten duurt voordat de sprint in gang schiet, beginnen de heren er al op 1 kilometer voor het end aan. De sprint zelf, ach ja, boeien. Ik zat er toch niet bij. Arrivé in Vechten. Twee liggen er in het gras. Eentje knijpt de laatste druppeltjes vocht uit zijn bidon. 10 renners, 10 verhalen.

Eenmaal thuis, na het douchen, strava uploaden, licentiehoudersapp ontploft. Amerongen weer onder de 2 uur homo's! Iemand pils? Een koers is er niks bij

Een jaarcontract bij Parkhotel Valkenbrug! Dit jaar geen studentenwedstrijdjes, Domrennerweekendjes en toertochtjes, maar Worldtour wedstrijden, trainingskampen in Spanje en meerdaagsen. Inmiddels ben ik een beetje gewend geraakt aan het decadente prof leventje; vier fietsen, mechanikers die je fiets in orde maken en verzorgers die je beentjes masseren. Het begint allemaal langzamerhand normaal te worden, al blijf ik gelukkig wel beseffen dat het misschien toch niet zo normaal is en wellicht een beetje bijzonder.

VAN STUDENTENCUP TOT VOLTA LIMBURG CLASSIC

BELLE DE GAST

Zaterdagochtend 31 maart. Er stond een wedstrijdje in eigen land op het programma; De Volta Limburg Classic. Terwijl de verzorger mijn beentjes masseerde, wierp ik een blik op de startlijst. Het deelnemersveld was goed te doen. Dus een mooie kans voor onze ploeg!

Het zonnetje scheen, de sfeer was relaxt, het startschot klonk en ik reed langzaam naar voren. Al vroeg in de wedstrijd waren er aanvallen van de grote ploegen Boels en Sunweb, ik sprong een paar keer mee maar zonder resultaat. Bij het begin van de plaatselijke rondes was er opnieuw een poging van iemand van Boels. Ik had weinig te verliezen en ging erachteraan. Of wij hard reden of het peloton stil viel weet ik niet maar al snel hadden we een gat van een halve minuut. Met wie van Boels ik weg was wist ik niet.

Ik stelde me maar even voor met de woorden: "Hoi, ik ben Belle"

Het was Jip van de Bos, twee jaar geleden reed ze bij Parkhotel; een sterke maar ook zeker sympathieke

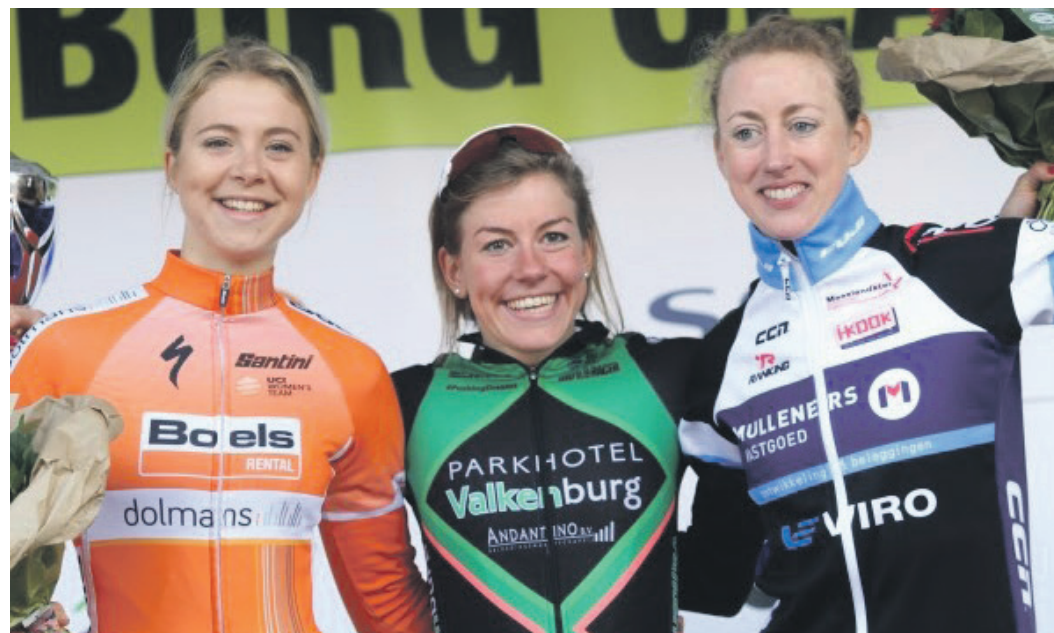
renster. We reden kop over kop en na enkele kilometers kwam Roos bij ons. Ik voelde me goed en kon zelf zo af en toe nog genieten van het prachtige glooiende Limburgse landschap. De kilometers vlogen voorbij, ik kende inmiddels elke bocht en elk heuveltje, maar de vermoeidheid begon toe te slaan; nog twee lokale rondes en nog vier heuvels te gaan. Even verlangde ik naar de Domrennerweekendjes, waarbij er koffie en appeltaart was na 80 kilometer. Helaas was dit geen optie en was een cafeïne gelletje met kersensmaak het alternatief. Ook erg aangenaam. Het peloton kwam dichterbij, genieten van het Limburgse landschap zat er ook niet meer in en de enige gedachten waren; blijven rijden, blijven rijden en niet stil vallen!

Van Studentencup tot Volta - Belle de Gast

Dan eindelijk het verlossende bordje: de laatste kilometer, we waren er bijna, maar nu begon het spelletje pas. Nog nooit eerder had ik tijdens een wedstrijd in een vergelijkbare situatie gezeten, maar eigenlijk was het niet veel anders dan de laatste kilometer op de Achterdijk; wachten, kijken en dan gaan? Of toch niet. Ik was vastbesloten om te wachten en voor de sprint te gaan. We kwamen de kasseien op en niet veel later volgde de laatste bocht naar links. Ik zat in het wiel van Jip, dit was geen overwogen keus, maar uiteindelijk wel de beste positie om de sprint aan te gaan. Ik weet niet of ik uiteindelijk de sterkste sprint had, mentaal het sterkst was of misschien het minst vermoeid, wellicht een combinatie van deze drie factoren, maar ik kwam als eerste over de finish en won de Volta.

Wat er vervolgens volgde had ik liever even willen uitbesteden aan iemand anders. Camera's, fotografen en journalisten. Ik wist werkelijk niet wat me overkwam. Eerst maar even naar m'n ploeggenoten en de begeleiding, want alleen was dit niet gelukt! Het was geweldig om als ploeg een wedstrijd te winnen en een eer om het af te mogen afmaken!

Er volgden een paar interviews, de dopingcontrole en de podiumceremonie. Drie uurtjes later arriveerde we in ons huis in Heerlen en had de kok een heerlijke maaltijd voor ons klaar staan! Veelal is het wielrennen het incasseren van tegenslagen, maar gelukkig wordt dat ook zo af en toe beloond met een mooie overwinning!

CLASSICO GIRO UTRECHT

ZONDAG 27 MEI 2018

2018

AFSTANDEN:

PELTONSTOCHT 110 KM,
35, 75, 110 EN 150 KM TOERTOCHT

Domrennerleden en -donateurs
kunnen zich via de Domrennersite
aankondigen voor dit evenement!
Op deze manier kost een ticket
maar €10,- in plaats van €25,-!

Wat krijg je hiervoor?

- Een uitgepeilde route
- Een fraaie Classico Giro Bidon
- Tijdregistratie op de
Ruiterberg en de Hoogstraat
- Verzorgingsposten onderweg
- Feestelijke start en ontvangst
in Italiaanse sferen
- Medische en technische
assistentie

Schrijf je nu in via www.domrenner.nl

Sponsor advertentie

Nieuwe fiets?

Laat als Domrenner gratis en
vrijblijvend een offerte maken bij

Al jarenlang hoofdsponsor en trouwe supporter

Voor de beste Domrennerprijs, maak een afspraak:

Jean-Paul Dupree
Croeselaan 98
3521CC Utrecht

030-2932592
info@cyclesdupree.nl

DE WIELERPAREL

MILA VAN DER BORGH

Voor een echte wielerparel moet je toch echt weg uit de polders en afreizen naar het mooiste plekje van Nederland, natuurlijk Zuid-Limburg. Mijn zus, ook fanatiek wielrenner, kreeg van mij de opdracht om de mooist mogelijke route uit te stippelen. Nou dat heb ik geweten!

Daar zat ik dan om zes uur 's ochtends mijzelf misselijk te eten aan een bak havermout. Ik ben totaal geen ochtendmens en de gedachte dat ik ongeveer 8 uur moest gaan fietsen voor een uit de hand gelopen wielerparel maakte mij op dat moment dan ook niet heel blij. Enfin, niet klagen maar dragen en bidden voor kracht. Ik kan je vertellen, daar heb ik nog vaak aan gedacht tijdens de rit.

Hetzelfde weekend was ook de Amstel Gold Race en daarom ontvluchten we vanuit Maastricht snel de drukte van de duizenden toeders. Eenmaal aangekomen in Moelingen start de tocht van de Isaac Alternatieve pas echt. Een rit van 160 kilometer door een heuvelachtig gebied met nevenstaande beklimmingen waardoor je uiteindelijk ongeveer 2500 hoogtemeters moet overwinnen. De eerste kilometers zijn vlak en gegeven zich langs de Maas. Aankomend bij de eerste pukkel dunt de mensenmassa zich snel uit en realiseer ik mij maar weer eens dat ik echt geen klimmer ben. Ik vond het dan ook uitermate jammer dat de Rue de Tesny, voor diegene die hem kennen, dit jaar uit het parcours gehaald was. Via Beyne-Heusay fietsen we richting Chaudfontaine. In Fort Chaudfontaine is de eerste stop waarbij een echt

glaasje bronwater natuurlijk niet mag missen. Na wat krachtvoer wordt de weg vervolgd richting het zuidelijkste puntje van de route, namelijk Sprimont. Onderweg is het heuveltje op, heuveltje af en passeer je idyllische dorpjes waar het lijkt alsof de tijd 50 jaar achterloopt. Ondertussen splitst de 100km en 130km route zich af. Verscheidene mannen vragen zich af of we wel realiseren dat we op de 160km route zitten. Tja fietsende vrouwen is blijkbaar nog steeds gek.

Het heuvelachtige landschap in de stralende zon is buitengewoon genieten, de Belgische wegen daarentegen niet. Om een whiplash te voorkomen kun je het beste de oogjes richten op de weg. Na flink wat kilometers en een aantal 'côte'- en 'rue'-tjes begint de dag aan

zijn einde te komen en via Prayon, Cheratte en Visé vervolgen we onze weg terug naar het noorden en naar de finish in Moelingen. Nog een klein stuk naar huis waarna ik voldaan op de bank kan ploffen. Zeg nu zelf, wat is beter dan een dag fietsend genieten en achteraf iedereen trots je nieuwe tan lines te showen?

Wellicht niet voor iedereen de meest bereikbare route en tevens ook niet het beste wegdek. Toch zeker een hele mooie route met leuke klimmetjes, indien je een keer in het zuiden bent!

Afstand: 184,75 km
Hoogtemeters: 2889 meter
Bijzonderheden: Mooie natuur en leuke klimmetjes

strava.com/activities/1508040787

EINDKLASSEMENT ARDEN CHALLENGE

PLOEGENKLASSEMENT OMLOOP SINT JOZEF

Luuk Schuurmans, Matt Clegg, Stijn Bongertman, Niek Fransen & Matijn Straatsma (+ soigneurs Bart Lemmen & Jelmer Nuijten)

WINST EERSTE ETAPPE ARDEN CHALLENGE

WINST TWEDE ETAPPE ARDEN CHALLENGE

WINST IN OMLOOP SINT JOZEF

WINST IN DE RONDE VAN NIJVERDAL

WINST IN DE RONDE VAN GELDROP

2^e PLAATS IN DE RONDE VAN URETERP

2^e PLAATS OMLOOP VAN HET MUNNIKENLAND

3^e PLAATS DERDE ETAPPE ARDEN CHALLENGE

3^e PLAATS OMLOOP SINT JOZEF

– Luuk Schuurmans

– Wop van Cappelle,

– Luuk Schuurmans

– Luuk Schuurmans

– Wop van Cappelle

– Matijn Straatsma

– Matijn Straatsma

– Matijn Straatsma

– Malou Hiemstra

– Luuk Schuurmans

– Luuk Schuurmans

DOMRENNER HOOG!

MATIJN STRAATSMAT

Bovenstaand het resultaat van de eerste maand wedstrijden in 2018 namens de Domrenner. Maar liefst vijf overwinningen plus een eindklassement. Ik weet nog goed dat er aan het einde van vorig jaar werd geopperd dat het niet erg waarschijnlijk was dat het volgend jaar weer zo goed zou gaan. Na één maand kunnen we stellen dat het beter dan ooit gaat. Qua overwinningen staat het 6-2 ten opzicht van vorig jaar in dezelfde periode. De Domrenner kan de wielwereld zijn wil opleggen, of het nu in Nederland of België is. Maar hoe kan het nou dat een stel studenten, die het wielrennen niet altijd even serieus nemen toch iedereen pijn kunnen doen op de fiets? Omdat het een te lang verhaal wordt als ik elke afzonderlijke koers ga benoemen, ga ik het proces weergeven waardoor de USWV op dit moment

zo goed is. Sinds ik bij de Domrenner zit, zit ik in de wedstrijdgroep. De wedstrijdgroep van de Domrenner is echter anders dan die bij andere verenigingen. Waar zij elkaar zien bij wedstrijden en trainingen, zien wij elkaar ook tijdens een avond stappen, een BBQ of een uit de hand gelopen VrijMiBo, en zelfs soms op een festival. Waar bij andere verenigingen 'houdoe' wordt gezegd na elke wedstrijd, gaan wij regelmatig na een wedstrijd samen pizza happen en een biertje drinken. Waar je het idee hebt dat bij andere verenigingen het omgaan met elkaar puur bepaald wordt door het wielrennen, zijn het bij de Domrenner echte vrienden, die ook naast de fiets voor elkaar klaar staan. Dit maakt onze vereniging anders dan vele andere verenigingen.

Domrenner Hoog! - Matijn Straatsma

Ik rij nu 4 jaar wedstrijden bij de Domrenner. In mijn eerste wedstrijd voor de Domrenner werd Menno (van Hees) 2e in de ronde van 's Gravendeel. Een enorme prestatie voor toen. Direct na de race bier en pizza bij Bas thuis. Dit typeert de Domrenner. Iedereen kreeg moraal van die tweede plaats, het voelde bijna als een overwinning. In de jaren die volgden steeg het niveau gestaag, mede door nieuwe impulsen van nieuwe renners. Vorig jaar rond deze tijd gebeurde dan eindelijk het onvermijdelijke, de Domrenner won weer eens een koers na 5 jaar (!). Vervolgens ging het hard dat seizoen, de podiumplekken waren bijna ontelbaar en overwinningen ook talrijk, het NCK werd met een ongeken 15e plek afgesloten en nog vele andere prestaties. Maar ook niet te vergeten de licentie-gate tijdens introkamp, 12

stomdronken licentiehouders zwalkend over het Vrijthof. In de kern was er niets veranderd, behalve dan dat we allemaal harder zijn gaan fietsen. Afgelopen winter was het moraal hoger dan ooit. Iedereen had zin in het nieuwe seizoen. Dit resulteerde in talloze trainingsritten in de winter. Tijdens de licentiehouders vergadering dit jaar werden de doelen besproken en die waren niet misselijk. Luuk wou de Arden Challenge winnen. Iets wat tot voor kort onmogelijk werd geacht binnen de Domrenner. Ikzelf wilde ook een koers winnen, vele anderen droomden van podium. De seizoenstart was ongeken. Ik schoot meteen (bijna) raak met een tweede plek in Ureterp, een Domrenner team werd 3e in de knipscheer TTT met een gemiddelde van 48 per uur en Luuk en Wop lieten hun benen spreken in Oploo tussen het elite geweld wat resulteerde

in een 10e plek voor Luuk en een 20e plek voor Wop. De benen waren dus goed! En het collectief barstte van de moraal. Als je even geen zin had om te trainen zorgde er altijd wel weer iemand voor dat je toch je fiets op sprong. De groepsapp ontplofte bijna dagelijks. En vanaf toen ging het hard. 8 april won Wop de omloop Sint Jozef, en Luuk werd daar 3e. Tevens namen we het ploegenklassement mee naar huis. Het weekend erna de Arden Challenge. Twee etappes, een derde plaats en het eindklassement voor Luuk, een 6e plaats in het eindklassement voor Matijn en een 15e plek voor Jannes. Drie Domrenners in de top 15. Ik durf wel te zeggen dat we in de Ardennen veruit de sterkste ploeg waren, iedereen reed zijn ballen uit z'n broek om het eindklassement van Luuk veilig te stellen. Een week later het Ardennenkamp. Veel van de licentiehouders waren er aanwezig en er werd schofterig hard gereden. Daarbij was het ook erg gezellig en lieten de licentiehouders (en met name de Kolk) ook 's avonds van zich horen. Dit was voor mij blijkbaar de perfecte opmaat naar

afgelopen weekend, waar Luuk ditmaal voor mij werkte in de Ronde van Nijverdal waardoor ik de overwinning mee naar huis kon nemen. De dag erna in Geldrop weer een overwinning voor mij, en een 5e plaats voor Luuk. Aan de andere kant van het land reed Jasper en passant nog even naar een 4e plaats in de Bronneger Bult. Verdere ereplaatsen waren er voor Stijn, 10e in de eerste etappe Arden Challenge en 8e in de Ronde van Nijverdal. Bas maakt dit jaar zijn comeback met een 11e plaats in 's Gravendeel en gaat voor podium dit jaar. Guy etaleert zijn vorm met een goede tijd op VVV-I en een 11e plaats in 's Gravendeel. Malou weet een prachtige podiumplaats te behalen in het Munnikenland. En zo kan ik nog wel even doorgaan. Daarbij treedt Peter dit jaar op als ware ploegleider. Jannes is ook lekker bezig. Alleen maar mooie dingen.

Nu is het begin mei en staat de Domrenner hoog. Als dit zo doorgaat dan kunnen we volgend jaar wel een continentale licentie aanvragen. Die elite categorie slaan we dan maar over.

De mooiste uitspraken van Domrenners in de Poema, op training, in appgroepen of tijdens koersen: Het Buitenblad verzamelt ze voor jou! Is jou een Gouden Quote ter oren gekomen? Tip de redactie!

QUOTES

DOMRENNERS SPREKEN ZICH UIT

Lex tegen Wop op Ardennenkamp

'Je moet vanavond zoveel kolken dat zelfs de domrenner mannen aantrekkelijk worden'

Stijn

'Dat zijn ze al hoor'

Andy

'Ik leeg bloedzakken in m'n muesli'

Brechtje op de brancard na sleutelbeenbreuk

'Maak even een foto van me, dat vind m'n vader leuk.'

Sjoerd

'Jelle, ik ben echt jaloers op jouw moraal'*

*Niet sarcastisch

Els over lustrumkaarten

'Tja ik weet niet eens wat ik ben. Ja, een vrouw...'

Random slet in de Rex tegen Jelle: **'Mag ik je nummer?'**

Jelle: **'Nee.'**

Kort maar krachtig. Dat is het concept van de Tussensprint. We leggen een lid vijf begrippen voor waarop zijn of haar ongecensureerde gedachten hier aan jullie gepresenteerd worden. Ditmaal is het de beurt aan Stijn Bongertman.

DE TUSSENSPRINT

STIJN BONGERTMAN

AFSCHIETEN OF BIJVOEREN; Hetero's? Afschieten natuurlijk. Als je ze bijvoert heb je er volgend jaar alleen maar meer.

DARTEN; Kan ik uren over praten. Zo heb ik een keer 19 gegooid en een keer 26. 43, ook nog. En laatst wilde ik dubbel twee gooien, maar toe ging 'ie er naast.

DOMRENNERMANNEN; Heel verwarrend allemaal. Wel de benen scheren, samen douchen en elkaar een beetje masseren, maar gewoon gezellig groepsseks, ho maar.

SPRINTERS; Vind ik eigenlijk valsspelers. Ik bedoel, als je hard wil gaan zonder dat 't pijn doet ga je toch in een trein zitten ofzo?

TEMPTATION ISLAND; Toevallig laatst voor het eerst bekeken. Ik vroeg me af wat er zou gebeuren als je alleen maar homo's bij elkaar zou zetten. Lijkt me wel interessante tv, als heeft iedereen na een week wel HIV denk ik. Mogelijke titel: Infection Island.

Peters Pagina

Nadat Jelmer in het vorige Buitenblad zijn licht mocht schijnen over de koerskunsten van Peter, is het nu tijd aan Bart om iets over Peter te vertellen. Dit keer staan Peter zijn koerskwaliteiten niet centraal, maar een bijzondere foto...

DE KAMPIOEN

BART LEMMEN

Wie Peter vraagt naar zijn hoogtepunt van het seizoen 2017 vraagt kan verschillende antwoorden krijgen. Hij zal altijd verwijzen naar het pareren van de demarrage van Erik Dekker in de ronde van Ede, naar zijn weergaloze prestatie op de (halve) Loorberg waar hij ongeveer alle licentiehouders loste en naar bijgevoegde foto.

Het is 1 september 2017, de dag dat de kersverse Domrenners kennis mochten maken met de gevestigde orde op het jaarlijks terugkerende introkamp. Dit jaar met een bijzonder tintje, want de Kadet heeft iets meegebracht wat in de geschiedenis van de Domrenner nog niet eerder voorgekomen was: het rood-wit-blauw. Een heugelijk moment. Het is inmiddels al wat later op de avond en de halve leo's worden vakkundig door een ieder soldaat gemaakt. In de hoek van de tent vormt zich een groepje licentiehouders met een eigen tray die flink gas aan het geven zijn. Zo ook Peter. Met elke slok bier begonnen zijn ogen meer en

meer te glunderen. Hoewel niemand kan het denkproces begrijpen van de Onnavolgbare, lijkt erop alsof hij al vroeg zijn zinnen had gezet op één doel: ik moet met die trui op de foto.

Het rood-wit-blauw doet wat met een mens, zo ook met de Onnavolgbare.

Nadat de status van de jonge heren richting aangeschoten ging, zette Peter de stap. "Mag ik de trui eens aan?" vroeg hij aan de Kadet. Deze was daar natuurlijk akkoord mee. De jas van Peter ging uit en als een ware kampioen (er werd meteen gerefereerd naar de halve Loorberg eerder die dag) trok hij het rood-wit-blauw aan. Het resultaat was de Onnavolgbare in een wielershirt wat hem op het lijf geschreven was. Het rood-wit-blauw doet wat met de mens, zo ook met de Onnavolgbare. Hij kreeg een uitstraling en zelfvertrouwen alsof hij niet alleen Erik Dekker zijn wiel kon

houden, maar alsof hij hem nu uit het wiel reed. Zijn lach zorgde voor een gevoel van blijdschap bij de gehele Domrenner-delegatie aanwezig.

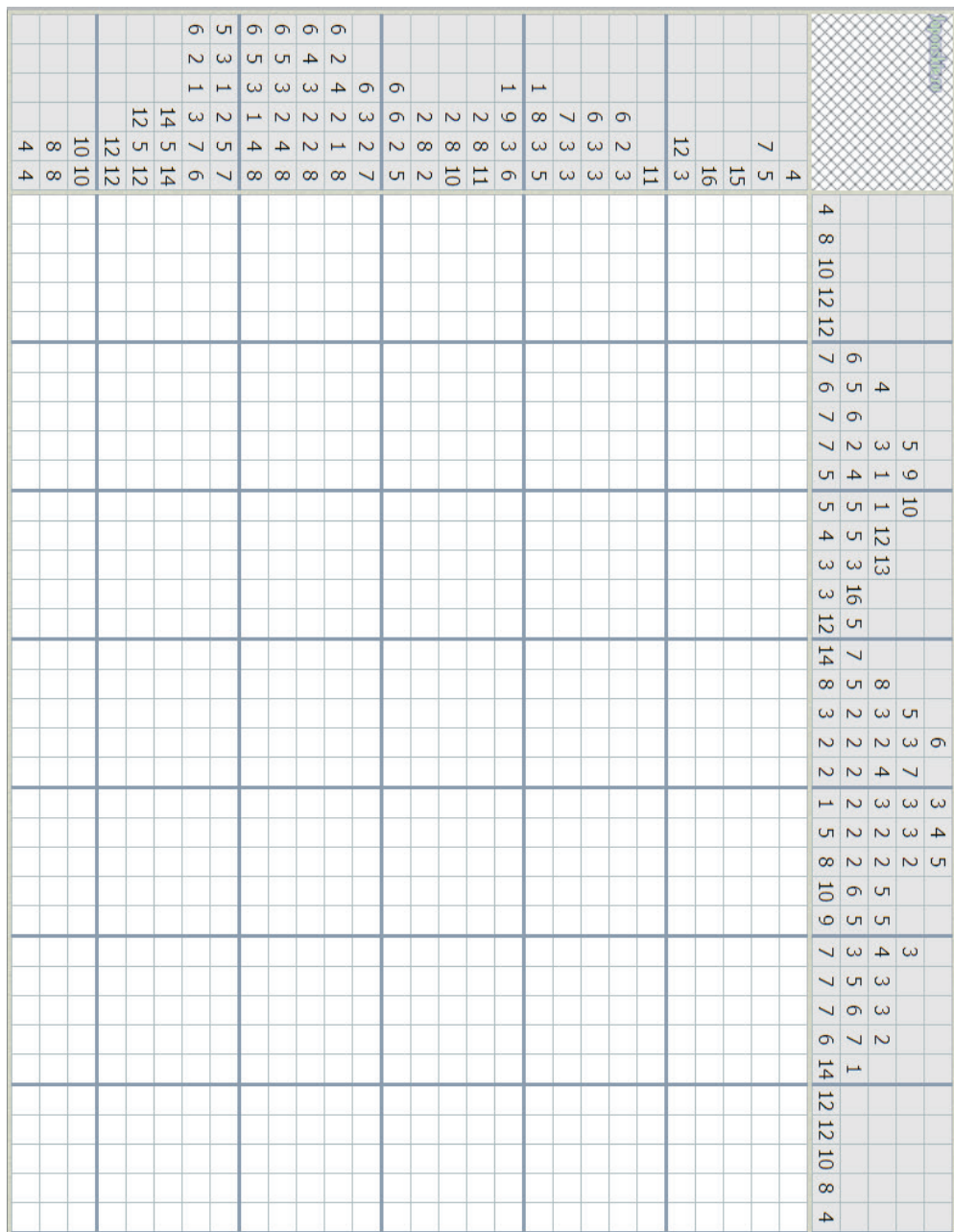
Bijna zijn we bij het resultaat van de foto. De altijd doordachte Luuk wist dat er nog één ding miste bij Peter op dit moment: een biertje. Hij reikte naar Peter en biertje en natuurlijk nam Peter deze aan. Hij trok zijn bak net zoals

Gilbert tijdens de Amstel Gold Race. Zuid-Limburg brengt bij elke sterveling blijkbaar het beste naar boven. De foto werd gemaakt en één van Peter zijn hoogtepunten van het jaar 2017 waren daarmee een feit. Het beeldmateriaal waarop te zien is dat Peter vervolgens nog in een keer een stuk appeltaart in zijn gezicht probeert te duwen is helaas spoorloos verdwenen.

Monogram

Aan de boven- en linkerkant van de puzzel staan aanwijzingen, bestaand uit getallen. Elk getal geeft aan hoeveel aaneengesloten blokjes je moet inkleuren. Tussen de verschillende aanwijzingen zit minstens één leeg vakje. De aanwijzingen staan altijd in de volgorde van de vakjes in de puzzel. De oplossing is achter in het BB te vinden!

Sponsor advertentie

NIEUW IN UTRECHT!

10% Domrenner
Korting

DressMe
Clothing

Voor het leveren, bedrukken & borduren van alle soorten textiel!

DE STUDENTENDRUKKER!
www.dressmeclothing.nl

Als Domrenner krijg
je, na aangeven, ex-
clusieve korting bij
aankoop van kleding
bij DressMe!

Sponsor advertentie

FYSIO
DOMSTAD

- SPORTFYSIOTHERAPIE
- MANUELE THERAPIE
- SAMENWERKING SPORTARTS
- AFFINITEIT MET WIELRENNEN
- REVALIDATIEPROGRAMMA'S OP MAAT
- DRY NEEDLING / MEDICAL TAPING / ECHOGRAPHIE
- DYNAMISCHE FIETSPOSITIEMETING
- 6 DAGEN OPEN, 4 AVONDEN TOT 21.00 UUR EN ZATERDAG, GEEN WACHTLIJST BINNEN 48 UUR EEN AFSpraak
- **GRATIS** INLOOPSPREEKUUR DINSDAG VAN 19.00 TOT 20.00 UUR

030-2920021 / 06-48684218 / INFO@FYSIODOMSTAD.NL / WWW.FYSIODOMSTAD.NL

STUDENTENCUP WAGENINGEN

ANTONIO ROSSI

Het plan was om 09:00 te vertrekken vanuit de Achterdijk in Vechten. Dus kwam ik lekker op tijd om 09:05 aandraven. Ik had thuis nog tevergeefs geprobeerd een schroevendraaier te vinden zodat ik de bel van mijn fiets kon schroeven. Die extra 50 gram had zeker het verschil kunnen maken! Ik had eennalaatste kunnen worden in plaats van laatste...

Dus, rond 09:05 vertrokken we met 5 man om mee te doen met de Studentencup Wageningen in... Veenendaal. Juist. Douwe, Thomas, Koen, Jasper en ik vertrouwde de navigatieskills van onze captain ProNekkers misschien iets te veel.

De strava titels van onze heenrit zeggen het al "toeristische route naar de koers", "alternatieve route naar de studentcup", "Kan iemand ons de weg naar Veenendaal vertellen?" en Thomas met zijn excuus "Sorry gasten." Na een kleine anderhalf uur over bospaden en wat grind kwamen we aan op het clubparcours van AXA Veenendaal. Daar kwam onze 6de man Kevin ook aan die zelf vanuit huis was komen rijden. Mijn eerste gedachte van het parcours was wtf. Ik heb een stuk of 30 wedstrijden gereden maar heb nog nooit zo'n parcours gezien.

Het parcours: en gigantische lus met aan beide kanten schuine bochten die je net zo op de velodroom zou kunnen vinden alleen niet zo extreem.

Met 6 man stonden we op de eerste rij. Vanaf de startbel was het meteen koers. We hebben als team gewoon heerlijk gekoerst. We zaten in bijna elke ontsnapping (alleen, helaas de belangrijkste in de finale gemist). Criteriums zijn niet echt mijn specialiteit. Ik ben een klimgeit en 30km bergop gaan is waar ik van houd, maar het was lachen om weer een wedstrijd te doen. Die bochten maakten de wedstrijd echt snel want het momentum nam je mee. Koen zat in de ontsnapping die een lange tijd wegbleef maar werd terrugebracht met nog zo'n 5 ronden te gaan. In de laatste paar ronden werden er telkens aanvallen en tegenaanvallen geplaatst. Twee man reden weg in de finale en reden er met de winst vandoor.

Met nog één ronde te gaan reed ik van plek 30 naar 2 door een gast te volgen maar dat bleek van korte duur dus heb ik de laatste paar honderd meter laten gaan. Met een top 10 finish van Keven (9de) was hij de eerste Domrenner over de lijn. Douwe werd 13de, Nekkers 15e, Jasper 18e, Koen 24ste en ik zelf 31ste. In totaal startte er 33 gasten met 2 DNF's.

Terug in het clubhuis was het tijd om te chillen. De tv stond aan dus met behulp van koffie, pannenkoeken en onderbrekingen om naar Dionne Stax te staren hebben we een goede tijd doorgebracht. Al in al een top dag met het team.

BETER DAN HET BESTE ARDENNENKAMP OOI WOP VAN CAPPELLE

Het begon allemaal op vrijdagochtend met een autoritje naar de Ardennen, een gezellig autoritje, dat dan weer wel. Het weer was geweldig, dus aangekomen bij het huisje namen wij plaats in het gras om van de stralende zon te genieten, wachtend op de anderen. Toen iedereen was gearriveerd bestegen we zo snel mogelijk ons glimmend carbon, of natuurlijk aluminium. Op de eerste klim van de dag moesten de mannen met het meeste testosteron zich meteen met elkaar meten. Luuk en Stijn bleken over de beste benen te beschikken en lieten iedereen staan. Pieter reed

onderaan deze klim al lek en had een nieuwe buitenband nodig. Zo vervelend, mensen die hun materiaal niet op orde hebben, al mag ik hier na licentieweekend waarschijnlijk niet over klagen. Met een kleine delegatie reden we terug naar het huisje en fietsten we een alternatief rondje inclusief ijsjes. Voor deze ijsjes kon niet betaald worden met pinpas en voor het eerst dit weekend werd de vraag gesteld: "Waarom laten we België eigenlijk een land zijn?" Maar de leuke band en het gebrek aan de mogelijkheid tot pinnen mocht de pret niet drukken, het was een topdag.

Toen er 50 euro op tafel werd gelegd voelde ik de druk om mijn bijnaam eer aan te doen.

In de avonduren was de sfeer goed, er werden spelletjes gespeeld en biertjes gedronken. Matijn daagde mij uit een flesje wijn weg te kolken. Toen er 50 euro op tafel werd gelegd voelde ik de druk om mijn bijnaam eer aan te doen en trok deze soepele Merlot soepel weg. Verbazing alom, maar de verbazing was misschien nog wel groter toen ik de volgende ochtend om

acht uur fris en fruitig pannenkoeken stond te bakken. Voorbereiding op de bazentocht die we zouden gaan rijden. De verbazing zou nog meer toenemen toen ik op de eerste klim van de dag iedereen achter me liet. Dit was echter niet de trend van de dag, het leek wel alsof iedereen even sterk was. Om de beurt kwamen we zo nu en dan eens als eerste boven, dit maakte de tocht enorm leuk. Luuk en Matijn reden nog ongekend hard op de Rosier en versloegen 3500 man met de eerste en vierde tijd van de dag. Maar de held van de dag was misschien wel Matt. Hij

Sponsor advertentie

**WIJ HEBBEN
NOG EEN
BAANTJE
VRIJ!**

BISON BOWLING
ZOEKT COLLEGA'S!

Mail voor meer info naar
anke@bisonbowling.nl

voelde zich niet goed en had een zware dag, maar bleef doorzetten en finishte de bazentocht, zelfs nog met een zeer sterke laatste twintig kilometer.

Die avond was het gezellig naborrelen en speelden we een fantastisch voorbereide pup quiz; hulde voor de kampcommissie voor het organiseren! Ondertussen werden de plannen gesmeed voor de volgende dag. Iedereen wilde tenslotte Luik-Bastenaken-Luik zien.

Zelf vertrok ik met het minipeloton, bestaande uit Stijn, Luuk, Matijn en Jasper via een ommetje naar Malmedy, hier aten wij pizza onder het genot van een biertje, voor we ons naar de Ferme Libert begaven. Het bier

leek bij Luuk en Stijn niet direct naar de benen te zakken, zij sprintten als een gek omhoog. Waar ze stilvielen was een mooie plek om de koers te kijken. Dat was fantastisch, vooral Danny van Poppel die recht voor onze neuzen compleet parkeerde. Nadat het peloton voorbij was, sprongen wij snel weer op de fiets en haalden nog wat geloste profs in. Snel terug naar huis om de spetterende finale van Bob Jungels te kunnen aanschouwen.

Dit fantastische weekend werd afgesloten met patat en zuurvlees bij Col du Fatten, perfect dat dit mogelijk was. Voor mij was dit mijn beste Ardennenweekend ooit, nee het was zelfs beter dan het beste Ardennenweekend ooit!

Sponsor advertentie

Café Rex | Nobelstraat 207 | 3512 EM Utrecht | info.caferecx@gmail.com

Sponsor advertentie

VITESSE

Vitesse Sportswear - Passion. Quality. Trust.

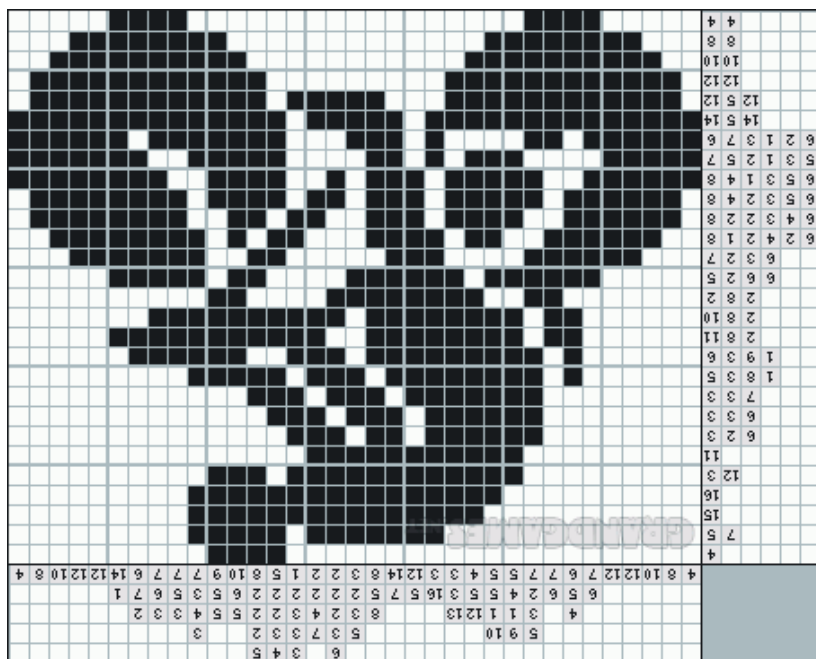
www.vitesse.pl/en

B&B Col du Fatten | Fattenbergstraat 18 | 6191ER Beek | +31(0)46-4360249

www.coldufatten.com

OPLOSSING NONOGRAM

Het BB doet, een rubriek die de tand des tijds immer doorstaat. Voor de derde editie aten we eindelijk bij Domrennerheld Peter Jansen, die een gevaarlijke uitspraak deed: "De Cool Wall doet me niks!". Deze koning van de Kampcommissie heeft wel voor hetere vuren in de keuken (of op de camping) gestaan dus dat hij voor een grote groep kan koken weten we. Maar weet hij de Buitenbladredactie ook in te pakken met zijn kookkunsten?

CLAIRE FRISSEN

HET BB DOET... *Peter*

Eind april, met een kater van koningsdag waar zelfs het weer last van had, glooide er voor de BB redactie een stralend licht aan de horizon. De dag was aangebroken waar menig Domrenner naar zou snakken; eten bij Peter! Op zondag 29 april was de commissie uitgenodigd voor een driegangendiner bij de Onnavolgbare thuis. Het mag duidelijk zijn dat de Cool Wall enige prestatiedruk met zich meebrengt, hoewel Peter hier niet veel last van leek te hebben. Dankzij de nodige instructies traden we Peters paleis binnen. Deze avond kon al helemaal niet meer stuk door Matijns dubbele winst dat weekend! Hoe kan het nou dat de Domrenner vaker wint dan podium rijdt dit seizoen?! Er stond een heerlijke Smirnoff Ice bij Peter in de koelkast op Matijn te wachten. Bart kon het dan ook niet laten om Matijn zo snel mogelijk een biertje te laten halen.

Het exclusieve voorgerecht: soep met balletjes uit Peters bed.

Nadat Peter constateerde dat hij niet net zo goed kon fietsen als kolken, werd ons het voorgerecht voorgeschoteld;

een heerlijk tomaten soepje mét balletjes afkomstig vers uit Peters bed. Al snel was ook le plat principal aan de beurt. Op Brechtjes gezicht was al snel een glimlach te zien. Ze wist namelijk dat ze het zelfde ging eten als haar vorige bezoekje bij Peter. Ook Matijn werd gerustgesteld, wetende dat het niet Roberts favo gerecht spinazie met vissticks zou worden. Gelukkig maar dat Brechtje niet zo van de visjes houdt. Het waren namelijk twee grote en heerlijke ovenschotels van broccoli en aardappels met gehakt en spek die voor onze neus werden gezet. Je zou zo menig vegetariër laten twijfelen! Ondertussen werden het koersweekend en de overwinningen in de weken daarvoor volop geanalyseerd. Sterke verhalen over bier drinken en koersen werden op tafel gegooid terwijl de bordjes nog eens opgeschept werden.

Daarnaast kaartte Bart duidelijk zijn onbegrip aan voor mensen die wijde broeken met olifantjes dragen en zichzelf willen gaan ontdekken in Zuidoost-Azië. "Waarom zou je je daar anders kleden dan hier?!" zegt hij met grote verbazing.

Maar toen.. bij de laatste gang gebeurde iets dat de Buitenbladredactie nog niet eerder had meegemaakt. Peter vertelde dat we de luxe keuze kregen tussen Limburgse vlaai van Mila of Tiramisu. Heeft hij nou daadwerkelijk één van onze redactieleden gestrikt voor BB doet? Desalniettemin genoten we er volop van. Onder het motto 'willen is kunnen', waagden sommigen van de redactieleden zich nog aan een tweede stukje van het dessert.

Voldaan en met een goed gevulde l'esmotac, versnipperden we ons weer over Utrecht in de druipende regen. Al met al een fantastische avond, zoals je mag verwachten van de Onnavolgbare. Helaas was er geen speciaalbier, waarmee Peter bonuspunten voor de Cool Wall laat schieten. Waar hij uiteindelijk is geëindigd zie je hiernaast!

